

Underbilag til bilag 1.

DR
 Danmarks Radio
 Den 8. april 1974.

Teknisk måling af TV-programforbrug.

Teknisk måling af den forbrugte mængde er velkendt fra vand-, gas- og elanlæg, hvor der på overgangen mellem det offentlige fordelingsnet og den enkelte brugers installation anbringes en måler, som nøjagtigt registrerer forbruget. Måleren aflæses periodisk ved forsyningsselskabets foranledning, og forbruget betales efter målerens udvisende. I særlige tilfælde kan måleren være udformet som møntautomat, hvor et møntindkast åbner for installationen, indtil der er forbrugt en på forhånd fastsat mængde, hvorefter installationen igen afbrydes.

Tilsvarende målersystemer kan principielt tænkes anvendt i forbindelse med TV-programforsyning, men de må forventes at medføre så betydelige problemer af teknisk, økonomisk og administrativ art, at de næppe vil kunne komme på tale alene som løsning af det forelagte spørgsmål om licensdeling i forhold til seernes brug af de forskellige kanaler.

Som motivering for denne påstand kan anføres følgende:

En måling af den tid, en given modtager anvendes på den enkelte TV-kanal, kræver væsentlige indgreb i alle i dag benyttede modtagere, idet de skal forbindes med (sammenbygges med) en egnet registrerende måler pr. husstand.

Behandlingen af de registrerede data må skønnes at blive meget bekostelig, f. eks. i form af central udsendelse af registerkort, der efter en passende tidsperiode tilbagesendes til den forvaltende myndighed, hvor indholdet analyseres på ønsket måde. På længere sigt kan kabel-TV og tovejs data-kommunikation tænkes som et elektronisk

alternativ til den beskrevne fremgangsmåde, men som landsdækkende systemløsning må også dette anses for meget bekosteligt, navnlig med hensyn til de nødvendige investeringer.

Til illustration af omkostningsniveauet kan anføres, at det andetsteds er angivet, at måleren og de herfor nødvendige installationsarbejder i en almindelig el-installation i en privatbolig betinger en investering på ca. 1.500 kr. Den årlige effektive omkostning ved el-afregningen må således med det i dag kendte renteniveau skønnes at overstige 200 kr. I konsekvens heraf har man ved enkelte nyere, større etagebyggerier undladt at installere el-måler pr. lejlighed, men har fordelt ejendomskomplekssets samlede (målte) udgift til el-forsyning på de enkelte lejligheder efter andre kriterier end det individuelle forbrug.

Administrativt må et TV-målersystem også anses for vanskeligt gennemførligt.

TV-modtageren er i modsætning til vand-, gas- og el-installationer ikke afhængig af et offentligt forsyningsnet, der har ledningsforbindelse til den enkelte bruger. Man savner derfor forsyningsselskabets aktive medvirken ved en modtagers ibrugtagning. En sikring af eventuelle målersystemers korrekte benyttelse vil derfor alene kunne styres via lovgivningen.

Afsluttende kan det anføres, at man er bekendt med, at der i udlandet (USA) forsøgsvis er etableret enkelte mindre TV-systemer med målerafregning.

Formålet med disse anlæg er at sælge programmer, som på grund af deres betydelige handelsværdi ikke kan udsendes over de sæd-